

Så här gör vi familjeterapi – reflektioner från Familjeterapikongressen i Växjö den 3–4 september 2015

Det har varit fantastiska dagar i Växjö på familjeterapikongressen. Gemenskapen har varit god med många härliga utvecklande samtal oss emellan. De olika seminarierna avlöste varandra, det ena bättre än det andra. Jag vill här referera lite från två av dem.

Björn Holmberg från Göteborg höll ett seminarium om familjerekonstruktion. Eftersom jag nyligen i min utbildning till familjeterapeut genomgått en familjerekonstruktion så önskade jag lära mig mer om detta. Familjerekonstruktion är inte gruppterapi utan mer individualterapi i grupp där familje- och släktmönster, roller, hemligheter, berättelser, m.m., står i centrum. Det framkom att för att bli terapeut som arbetar med familjerekonstruktion så finns det ingen speciell formell utbildning. Björn Holmberg gick igenom steg för steg för hur just han lägger upp dagarna han har en grupp som han har familjerekonstruktion med.

Deltagarna ombads bland annat att ha med sig kort på sin anhöriga för att de ska bli "mer levande" i rummet. Varje deltagare får var sin dag att gå igenom sitt familjetråd och reflektera över sin del i trädet och mönster som funnits och finns. Han pratade bland annat om hur viktigt det är att motverka projektioner genom att alla deltagare hela tiden är i kontakt med sina egna berättelser då de lyssnar på någon annans berättelse. Frågan om utbildning för familjerekonstruktion kom upp i frågestunden efter Björn Holmbergs anförande. Kursansvarig för familjeterapiutbildningen i Linköping, Madeleine Coccossa, berättar då att de på handledningsutbildningen på Linköpings universitet planerat att ha med familjerekonstruktion som en kurs nästa år.

Jag var även och lyssnade på ett annat seminarium som berörde mig mycket.

Familjerådgivare **Jan Berggren** och hans klient, som här kallas Anna, berättar hur deras arbete tillsammans "gjort skillnad" i hennes liv.

Annas livsberättelse berättas av henne själv med inlägg från Jan Berggren. Anna berättar hur hon levit i en relation av rädsla och våld och hur Jan varit hennes stöd för att kunna lämna relationen och på så sätt hjälpa både sig själv och hennes barn bort från misshandel och hot. Anna berättar att det var ett specifikt samtal hos Jan som fick henne att ta beslutet att nu måste hon agera och börja planera en flytt från sin man. Jan hade vid ett tillfälle bjudit in Annas tonårsdotter med på samtalet och när Jan vände sig till dottern och Anna fick sitta tyst och lyssna så fick Anna höra en berättelse från sin dotter som skakade om henne rejält. Dottern berättade om hur hon upplevt Annas man och det kommer fram saker i samtalet Anna aldrig hört talas om. Efter det besöket hos Jan så kontaktade Anna socialförvaltningen igen och en flytt planerades i hemlighet. Anna berättar att hon i de första kontakterna med socialtjänsten många gånger tänkte på att de frågade inte vidare, de ifrågasatte inte hennes förklaringar på saker och på så vis tog det mycket längre tid innan Anna och hennes barn kom iväg från mannen. Det var med stöd utav Jan som Anna kunde lämna den destruktiva relationen bakom sig. Denna starka berättelse är det som kommer finnas kvar längst i mitt hjärta efter denna familjeterapikongress. Samtalen vi har med våra klienter kan verkligen göra skillnad!

Maria Åhman